

A Bóbita Bábszínház augusztus vége, az új évad kezdete óta nem sokat pihent. A csapat túl van két nagyszínpadi, nagyszabású és nagyszerű bemutatón. A próbák előtt-közben ráadásul még egy kedves meghívásnak is eleget tettek: a tallinni gyerekek októberben nagyon szerették a *Torzonborz 2*-t. És még csak december van. Sramó Gábor igazgatóval összegeztük az elmúlt sűrű hónapok eseményeit. (Képünkön: A legújabb sikerdarab, *Az elveszett szaloncukor*, fotók: Bóbita Bábszínház).

- Nem volt sok pihenésben részetek az elmúlt időszakban. Az évad elején-közepén több külföldi vendégszereplésnek is eleget tettetek. Hogyan fogadtak titeket?

- Szeptemberben három helyen is jártunk, mindenhol nagyon jó visszajelzéseket kaptunk: Szabadkán díjakat nyertünk és újabb meghívásokkal kerestek meg minket, így jövőre valószínűleg Zágrábba és Kolozsvárra megyünk fesztiválon játszani. A legizgalmasabb, földrajzilag legtávolabbi utunk októberben következett, Tallinnban jártunk. Ezt az utat egy éven keresztül készítettük elő. Jó kapcsolatban állunk a Magyar Intézetekkel, az előző években a meghívásukra már többek közt eljutottunk Ausztriába és Németországba. Nagy meglepetésünkre tavaly a Tallinni Magyar Intézet is megkeresett minket. Először húsvét környékére terveztük az utazást, de az általuk biztosított pénz nem volt elegendő, így megállapodtunk, hogy pályázunk az NKA-nál. A nyár folyamán nyertünk is támogatást, ekkor leegyeztettük, hogy mindenkinek az lenne a legjobb, ha október 23 körül tudnánk kimenni, mert így a fellépésünk az ünnepi programsorozat része lehet. Október 20-án Tallinnban, 21-én pedig Jõhiviben mutattuk be a *Torzonborz 2*-t, ami nagyon jól sikerült, rendkívül kedvesen fogadtak minket. A Magyar Intézet észet feliratot is készített a darabhoz, így a magyarul nem tudók is élvezhették az előadást.

Írta: Major Zoltán

2017. december 16. szombat, 11:15

- Közben itthon, a bábszínházban sem állt meg az élet, sőt! Két nagyszínpadi bemutatót is volt. Milyenek a visszajelzések?

- Röviden azt mondhatom, hogy nagyon jók. Pedig nem volt könnyű dolgunk, voltak kockázati tényezők. Az előbb említett vendégjátékok miatt nagyon sűrű volt az őszi időszak, ráadásul mindkét előadás nagyszabású, amely sok embert mozgat. Egymás után két olyan darabot vállaltunk, amelyből éves szinten inkább egyet bír el a csapat, mindenkit beleértve: a műhely, a műszak, illetve a színészek egyaránt. **Az aranyecset**-ben kilenc fő, **Az elveszett szaloncukor**-ban heten vannak a színpadon, a mi viszonyainkhoz képest ezek monstre, nagy produkciók. Hatalmas mennyiségű volt a munka, és mind a két előadásban vendégek is szerepelnek, ettől egy nehezkesebb is volt az egyeztetés a próbáknál. De most jó érzés, hogy rendelkezünk két ilyen nagy színpadi előadással. Ráadásul nem is egyszerű darabok.

Az aranyecset

Nemes Nagy Ágnes

gyönyörű, költői műve nem egy vicces, vidám történet. Megkockáztattuk, hogy nem lesz populáris. Azonban rengeteg humor, finomság, játékosság van az előadásban, így minden szempontból nagyon elégedettek lehetünk: nagyon jó a vizualitása, a zeneisége, új alkotókkal és új rendezővel ismerkedhettünk meg

Somogyi Tamás

személyében. Nagyon jók a visszajelzések. Voltak félelmeink a korosztályi kérdés miatt is, de pont a játékossága túllendíti a nézőt az esetleges problémás részekre is. Próbára tett bennünket, de azt gondolom, hogy ez egyik olyan előadás, amivel bátran nevezhetünk fesztiválokra. Kíváncsi vagyok, hogy a jövő évi Kaposvári Biennáléra beválogatják-e.

Bóbita – mozgalmas évad, szép sikerek

Írta: Major Zoltán

2017. december 16. szombat, 11:15

